

Preek 2 augustus 2026

Voor mij is het leven werkelijk een mysterie. Er zijn momenten waarop we vreugde ervaren, maar we worden ook vaak met verdriet geconfronteerd. Vaak verlopen gebeurtenissen niet precies zoals we hadden verwacht.

Iedereen gaat op zijn eigen, unieke manier om met wat het leven brengt. Sommigen bezwijken onder wanhoop wanneer ze met moeilijke situaties worden geconfronteerd – zoals falen of het verlies van iets dat voor hen van grote betekenis is. Anderen weten de hoop vast te houden en proberen na een tegenslag weer op te krabbelen. Weer anderen kiezen ervoor zich terug te trekken op een rustige plek om innerlijke vrede te vinden. We bevinden ons momenteel in de zomervakantie, en iedereen heeft plannen voor de invulling van de vrije tijd. Voor ons heeft deze vakantie een bijzondere betekenis. Het is niet alleen een gelegenheid om even afstand te nemen van de dagelijkse routine, maar ook een tijd voor zelfreflectie – om stil te staan bij de zin van het leven en ons eigen handelen, en tegelijkertijd nieuwe energie op te doen.

Vandaag horen we het verhaal over Jezus die naar een stille plek gaat om alleen te zijn. Hij deed dit nadat hij had gehoord over de dood van Johannes de Doper. We vragen ons af of Jezus dat deed omdat Hij bang was voor Herodes die Johannes de Doper had vermoord? Nee. Jezus is zo geraakt door wat er met zijn neef Johannes is gebeurd dat Hij alleen wilde zijn. Hij zocht de stilte op. Als mens, had Jezus ook hart en gevoelens net als wij. Hij nam de tijd om een relatie met Zijn Vader op te bouwen en stil te staan bij wat Hij had gedaan.

Maar verder hoorden wij dat een grote menigte naar Jezus toekwam. Waren er te veel mensen die Hem nodig hadden. Wat was de reactie van Jezus? Was Hij boos op hen? Nee. Het evangelie vertelt ons vandaag dat Jezus door medelijden voor hen werd bewogen, zelfs dat Hij nog wat deed voor de mensen; Hij genas hun zieken.

Uit medelijden zorgde Hij voor hen en gaf hun alles wat ze nodig hadden: Gezondheid, onderwijs en voedsel. Er was bij Hem altijd meer dan genoeg. Niemand kwam iets te kort.

Ja, Jezus is verdrietig. Maar Hij kijkt omhoog, naar God. Hij dankt God voor het voedsel. En Hij doet een wonder.

Jezus leerde Zijn leerlingen hoe ze Zijn leerlingen moesten zijn. Toen de leerlingen de menigte zagen, werden ze ongerust, want ze bevonden zich ver van dorpen – op een afgelegen plek – wat betekende dat de mensen ongetwijfeld voedsel nodig zouden hebben.

De leerlingen voelden zich onwennig bij de vele mensen op het late uur van de dag, die naar Jezus kwamen luisteren. Ze wilden dat het volk weggestuurd werd. Ze zouden nochtans moeten begrijpen wie Jezus is. Zij zouden van Hem moeten leren wat zij te doen hebben. Toen zij Jezus over de situatie vertelden, gaf Hij hun juist de opdracht iets te doen wat voor hen volkomen onredelijk was – iets dat vanuit menselijk oogpunt onmogelijk was. Jezus zei tegen hen: "Jullie moeten hun iets te eten geven." Hoe kon dat gebeuren? Te midden van zo'n grote menigte waren er slechts vijf broden en twee vissen. Was dat genoeg? Zeker niet. Maar verder verrichtte Jezus een wonder; Hij vermenigvuldigde de broden en de vissen. Iedereen die gekomen was, at tot verzadiging toe, en er bleven zelfs twaalf manden met restjes over.

Er zijn drie dingen die Jezus de leerlingen, Zijn toehoorders en ons allemaal vandaag wil leren: **Meelijden, Delen en Overvloed**. Jezus was diep bewogen door de menigte; Hij wist dat ze Hem nodig hadden. Hij was onbaatzuchtig. Hoewel Hij moe was en tijd voor Zichzelf nodig had, bleef Jezus bereid om hen te dienen die naar Hem toe kwamen. Jezus leert ons over een bediening van opoffering. Hij heeft ons grenzeloos lief. Daarmee laat Hij ons zien dat we een barmhartig hart moeten hebben om anderen te helpen. "Jullie moeten hun iets te eten geven" – dat was Jezus' bevel aan zijn leerlingen. Net als de leerlingen begrijpen ook wij Jezus' bevel niet goed wanneer ons gevraagd wordt iets te doen dat ons vermogen te boven gaat.

Het evangelieverhaal van vandaag leert ons echter dat we, als we in Hem geloven, in staat zullen zijn te doen wat Hij van ons vraagt. Jezus vraagt ons om met elkaar te delen. Hier leren we dat we niet geven of delen omdat we al in overvloed leven, maar opdat iedereen genoeg heeft. Soms denken we dat we anderen alleen kunnen helpen als we zelf in overvloed leven. In deze context gaat delen niet uitsluitend over voedsel of materiële bezittingen; het omvat alles wat we hebben – onze aanwezigheid voor wie dat nodig heeft, onze energie en tijd, onze gaven en talenten, aandacht, enzovoort. Bovendien is niet de omvang van wat we geven of delen doorslaggevend, maar of we dat met een oprecht hart doen.

Delen zorgt ervoor dat niemand tekortkomt; sterker nog, door te delen gaan we zelf in overvloed leven. Van vijf broden en twee vissen at iedereen tot verzadiging toe, en er bleven twaalf manden met overschot over.

Als we in de Heer leven, zullen we mededogen en de kracht bezitten om met elkaar te delen en zo een leven van overvloed te leiden.

Pastor Simon Taa o.carm.